

Europapa

Een dik jaar geleden was er vreugde bij veel natuur- en milieuorganisaties over de bereikte natuurherstelwet die Europa ging vaststellen. De opvolger van Frans Timmermans beloofde september vorig jaar nog plechtig dat hij zich met al zijn energie zou inzetten voor het over de streep trekken van deze wet.

Sindsdien hebben we er niet veel meer over vernomen, wat vast en zeker te maken heeft met de aandacht die de Nederlandse verkiezingen vervolgens hebben getrokken. Eerst nationaal, na de schijnbaar zwaar door de boerenprotesten geïnspireerde ruk naar rechts, daarna internationaal nadat ook Brussel onder de voet werd gelopen door intimiderende boerenprotesten. En vervolgens daalden de politieke concessies neer op de zwaar bevochten natuurherstelwet, gelijk blaadjes uit de bomen. De wet werd uitgekleet tot een schim van wat Frans had bedacht en belandde in maart zelfs in de ijskast nadat verschillende Europese landen, waaronder Nederland, aankondigden tegen te zullen stemmen.

De vraag die dit alles oproept: loont het nu toch om op Europees politiek niveau naast zwaar te lobbyen ook intimiderende acties te voeren?

De komende verkiezingen zouden wel eens nog meer gedomineerd kunnen worden door anti-gemeenschapsdenken, anti-natuurwetgeving, anti-klimaatbeleid en anti-stikstofbeleid. Niet dat er een visie bestaat op hoe het dan wel moet, maar het louter uiten van een verontwaardigd en breed 'njet!' is voldoende om op veel stemmen te kunnen rekenen.

Dat betekent dat een fatsoenlijk natuurbeleid, een gefaseerde afbouw van bestrijdingsmiddelen en het Europese klimaatbeleid misschien ook wel ondergeschikt worden gemaakt aan het niet duurder maken van de inkoop bij de Campina's en de Albert Heijnen.

Dat doet het ergste vrezen voor de bereidheid om natuur serieus te nemen. Zelfs nu beheerders vaak al het idee hebben dat hun werk dweilen met de kraan open is, is de framing alom dat het stikstofbeleid té knellend is.

In de politiek maakt het gemeenschappelijke belang meer en meer plaats voor eigenbelang, een trend die al vijftien jaar gaande is. Straks is er geen vadertje Staat meer die op de toko past, Europapa is dan via de achterdeur vertrokken.